

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Ογδόντα Ένα

Αποκαλύπτοντας τον Ιστορικό Αναθεωρητισμό στον Λαοδικειακό Αντβεντισμό: Εξετάζοντας τη Διαμάχη περί του «Καθημερινού»

Jeff Pippenger
2024-02-14

Η συλλογιστική από το αίτιο προς το αποτέλεσμα είναι άνευ αξίας, εάν ορίσετε εσφαλμένα το αποτέλεσμα, όπως έχουν πράξει οι Λαοδικείς Αντβεντιστές ιστορικοί, οι οποίοι δογματίζουν περί των περιστάσεων και των προσώπων που συνδέονται με τη Γενική Διάσκεψη του 1888 στη Μινεάπολη. Το θεόπνευστο σχόλιο ταυτοποιεί το γεγονός ως επανάληψη της ανταρσίας του Κορέ, του Δαθάν και του Αβιράμ, η οποία υποκινήθηκε από την κρίση που τους καταδίκασε να περιπλανώνται στην έρημο επί σαράντα έτη, έως ότου απέθαναν. Η ίδια εκείνη κρίση είχε εκφωνηθεί και επί του Λαοδικειανού Αντβεντισμού.

Η ανταρσία περιλάμβανε μυστικές συζητήσεις, όπου οι στασιαστές βρίσκονταν σε τόσο ακραία Λαοδικειακή τύφλωση, ώστε αυτό τους εμπόδιζε να κατανοήσουν ότι ο Θεός είχε γνώση του σχεδιασμού τους πίσω από κλειστές θύρες και της ανταρσίας τους. Καθώς ο Κορέ, ο Δαθάν και ο Αβειρών κρύβονταν στις σκηνές τους και έκαναν τα σχέδιά τους και διέδιδαν την ανταρσία τους εναντίον του Μωυσή, έτσι και οι αρχαίοι άνδρες του 1888 κρύφτηκαν πίσω από τις κλειστές θύρες των οικιών τους, για να μηχανοραφήσουν εναντίον της Αδελφής Ουάιτ, του υιού της και των εκλεκτών αγγελιαφόρων. Από εκείνο το σημείο, η Αδελφή Ουάιτ, ο Τζόουνς και ο Ουάγκονερ επρόκειτο να γίνουν στόχος επιθέσεων.

Οι τέσσερις γενεές του Αντβεντισμού αυξάνονταν προοδευτικώς στην αποστασία τους, όπως απεικονίζεται στο όγδοο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ. Τα δωμάτια των απεικονίσεων μέσα στον υλικό ναό και στον ανθρώπινο ναό είχαν εδραιωθεί με πονηρές φαντασίες, και ο πνευματισμός εγκαταστάθηκε επάνω στους πρεσβυτέρους, οι οποίοι είχαν οριστεί να προστατεύουν τον λαό. Κατά την περίοδο που προηγήθηκε του 1888, οι πρεσβύτεροι αφ' ενός διέβαλλαν την εξουσία της Αγίας Γραφής και έπειτα το Πνεύμα της Προφητείας, και το 1884 οι ανοικτές οράσεις έπαυσαν. Ο πανθεϊστικός πνευματισμός του Kellogg άρχισε να διεισδύει στην ιστορία που προηγήθηκε του 1888, και το 1888 σηματοδοτεί την έλευση της δεύτερης γενεάς. Οι ιστορικοί του Αντβεντισμού μπορεί να μην κατέγραψαν την πραγματική ιστορική μαρτυρία της αποστασίας που εκδηλώθηκε στη συνάθροιση, αλλά σύμφωνα με τη θεόπνευστη μαρτυρία οι ουράνιοι Φρουροί «άκουσαν κάθε λέξη και κατέγραψαν» τις «λέξεις στα βιβλία του ουρανού».

Η αποστασία που παριστάνεται από τα «κρυφά δωμάτια των εικόνων» του Ιεζεκιήλ αντιπροσώπευε επίθεση εναντίον των αληθινών θεμελίων. Αντιπροσώπευε επίθεση εναντίον της προφήτιδος και των εκλεκτών αγγελιαφόρων, και σηματοδοτούσε την έλευση του πνευματισμού. Σε εκείνη τη γενεά, η επόμενη μεγάλη επίθεση επρόκειτο να πραγματοποιηθεί από τον Σατανά εναντίον αυτού τούτου του θεμελίου των θεμελίων του Γουλιέλμου Μίλλερ.

Ο Μίλλερ θεμελίωσε το πλαίσιο όλων των προφητικών του εφαρμογών στην κατανόηση ότι οι δύο ερημωτικές δυνάμεις στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ, στο δέκατο τρίτο εδάφιο, αντιπροσώπευαν τον παγανισμό και κατόπιν τον παπισμό. Το 1901, ο Λιούις Κόνραντι, ηγετική μορφή του Λαοδικειανού Αντβεντισμού στη Γερμανία, επανεισήγαγε την πεπτωκυία προτεσταντική άποψη ότι «το διαπαντός» στο βιβλίο του Δανιήλ αντιπροσώπευε τη διακονία του Χριστού στο αγιαστήριο.

Κατά την ιστορική περίοδο που ακολούθησε τη συνάντηση της Μινεάπολης το 1888, ο πνευματισμός του ηγέτη του έργου της υγείας κλιμακώθηκε, και η αποξένωση μεταξύ των ηγετών συνεχίστηκε, καθώς οι συνέπειες της απόρριψης του μηνύματος του Jones και του Waggoner εξακολουθούσαν να επιφέρουν το βαρύ τους τίμημα. Στην αρχή του νέου αιώνα, ο W. W. Prescott, ένας Λαοδικαίος Αντβεντιστής ηγέτης, ο οποίος είχε λάβει θεολογικά διαπιστευτήρια από τις σχολές του αποστατημένου Προτεσταντισμού, ανέλαβε τον σατανικό μανδύα για να προωθήσει την άποψη του Conrad περί «του καθημερινού», και, όπως συμβαίνει πάντοτε, «οι νικητές γράφουν την ιστορία».

Οι άγιοι άγγελοι κατέγραψαν την αληθινή ιστορία, αλλά ο Αντβεντισμός της Λαοδικείας παρήγαγε μια ιστορική θέση της διαμάχης σχετικά με την απόρριψη της μιλλεριτικής κατανόησης του «παντοτινού», η οποία αφήνει οποιονδήποτε από τους «αμαθείς» μέσα στον Αντβεντισμό της Λαοδικείας να πιστεύει ότι ο ορισμός του «παντοτινού», τον οποίο η Αδελφή White προσδιόρισε ως προερχόμενο από «αγγέλους που εκβλήθηκαν από τον ουρανό», είναι στην πραγματικότητα αληθινή διδασκαλία. Κατά τα πρώτα χρόνια του εικοστού αιώνα ο W. W. Prescott ηγήθηκε της έκδοσης μιας δημοσίευσης με τίτλο, The Protestant. Ολόκληρη η βασική προϋπόθεση της δημοσίευσης ήταν να διδάξει ότι η κατανόηση του Miller για το «παντοτινό» ήταν εσφαλμένη, και ότι ο αποστατημένος Προτεσταντισμός, όπου είχε αποκτήσει τα θεολογικά του διαπιστευτήρια, είχε δίκαιο αποδίδοντας ένα σατανικό σύμβολο στον Χριστό. Μέσα σε εκείνη την ιστορία ο A. G. Daniells (πρόεδρος της Γενικής Διάσκεψης) ένωσε τις δυνάμεις του με τον Prescott στη σατανική επίθεση εναντίον της αλήθειας, παρά το γεγονός ότι η Αδελφή White είχε επικυρώσει άμεσα την άποψη του Miller περί του «παντοτινού» ως ορθή.

«Ο Κύριος μού έδειξε ότι το διάγραμμα του 1843 είχε κατευθυνθεί από το χέρι Του, και ότι κανένα μέρος του δεν έπρεπε να μεταβληθεί· ότι οι αριθμοί ήταν όπως Αυτός τους ήθελε. Ότι το χέρι Του ήταν επάνω του και έκρυβε ένα λάθος σε μερικούς από τους αριθμούς, ώστε κανείς να μη δύναται να το δει, έως ότου αποσύρθηκε το χέρι Του.

«Τότε είδα, σε σχέση με το “Καθημερινόν”, ότι η λέξη “θυσία” προστέθηκε από την ανθρώπινη σοφία και δεν ανήκει στο κείμενο· και ότι ο Κύριος έδωσε την ορθή κατανόηση αυτού σε εκείνους που διακήρυζαν την κραυγή της ώρας της κρίσεως. Όταν υπήρχε ενότητα, πριν από το 1844, σχεδόν όλοι ήσαν ενωμένοι ως προς την ορθή κατανόηση του “Καθημερινού”· αλλά από το 1844 και έπειτα, μέσα στη σύγχυση, έχουν υιοθετηθεί άλλες απόψεις, και ακολούθησαν σκότος και σύγχυση.» Review and Herald, 1 Νοεμβρίου 1850.

Κατά τον καιρό της επιθέσεως του Πρέσκοτ και του Ντάνιελς εναντίον της αληθείας περί «του καθημερινού», ο Πρέσκοτ και ο Ντάνιελς εξέφραζαν μια μειοψηφική άποψη επί του ζητήματος, και η συμβουλή της Αδελφής Ουάιτ προς τους δύο άνδρες κατά τη διάρκεια της διαμάχης ήταν ότι

έπρεπε να σιωπήσουν, αν και το εξέφρασε με πιο διπλωματικούς όρους, όπως «εν τη σιωπή είναι η σοφία σας». Όταν τους επέπληξε για την εσφαλμένη τους άποψη, τόνισε επίσης ότι το θέμα «του καθημερινού» δεν έπρεπε να καταστεί δοκιμαστικό ζήτημα. Οι ιστορικοί αναθεωρητές, των οποίων ο αναθεωρητισμός αποτελεί ιστορική μέθοδο που αποδίδεται ως έχουσα την απαρχή της στο τάγμα των Ιησουιτών της Καθολικής Εκκλησίας, έχουν χρησιμοποιήσει τις δηλώσεις της περί του ότι «το καθημερινό» δεν έπρεπε να καταστεί δοκιμαστικό ζήτημα, προκειμένου να εμποδίσουν μια έντιμη αξιολόγηση της διδασκαλίας. Παραποιούν τις δηλώσεις της, διότι αμετάβλητα παραλείπουν ότι, όταν συμβούλευε να μη διεγείρεται το ζήτημα «του καθημερινού», πάντοτε συνόδευε τις δηλώσεις της με επισημάνσεις όπως «κατά την παρούσα στιγμή» ή «υπό τις παρούσες περιστάσεις».

Ως προφήτις, επιχειρούσε να χαλιναγωγήσει μία κλιμακούμενη διαμάχη, η οποία βρισκόταν στο χείλος τού να προκαλέσει μεγάλη διαίρεση στην εκκλησία ευρύτερα, από μια μειονότητα προσώπων που θεωρούσαν ότι, επειδή ήταν ηγέτες, είχαν την εξουσία να προωθούν οτιδήποτε οι ίδιοι έκριναν ως αλήθεια. Και ο Κύριος, μέσω της επιρροής της, συγκρατούσε το σατανικό έργο, έως ότου εκείνη πέθανε. Κατόπιν, το 1931, επιχειρήθηκε μία νέα ώθηση για την απόρριψη της αλήθειας περί «του καθημερινού», και τελικώς αυτή πραγματοποιήθηκε. Σήμερα, η αληθινή κατανόηση του ορισμού «το καθημερινό» αποτελεί τη μειωρητική αντίληψη στον Λαοδικειακό Αντβεντισμό, και υπό τις παρούσες συνθήκες «το καθημερινό» είναι πλέον, ασφαλώς, ζήτημα δοκιμασίας.

Όταν η άποψη της πλειονότητας διακρατούσε την αληθινή κατανόηση, αυτό δεν αποτελούσε δοκιμασία· όταν όμως οποιαδήποτε αλήθεια ορίζεται ως πλάνη, τότε αποτελεί δοκιμασία. Όταν εκδόθηκε κατά τη δεκαετία του 1980, ή περίπου τότε, η συλλογή χειρογράφων που φέρει τον τίτλο Manuscript Releases, αναγνωρίστηκε τότε ένα άρθρο το οποίο είναι τόσο άμεσο στην αντίθεσή του προς την άποψη του Πρέσκοτ και του Ντάνιελς περί του «παντοτεινού», όσο είναι και η υποστηρίξι της προς την άποψη του Μίλερ.

«Σε αυτό το στάδιο της πείρας μας δεν πρέπει να επιτρέψουμε να αποσπασθεί ο νους μας από το ιδιαίτερο φως που μας δόθηκε να εξετάσουμε κατά τη σημαντική σύναξη της συνελεύσεώς μας. Και ήταν εκεί ο αδελφός Ντάνιελς, του οποίου ο νους δεχόταν την ενέργεια του εχθρού· και ο δικός σας νους και ο νους του πρεσβυτέρου Πρέσκοτ δέχονταν την ενέργεια των αγγέλων που εκβλήθηκαν από τον ουρανό. Το έργο του Σατανά ήταν να εκτρέψει τον νου σας, ώστε να εισαχθούν λεπτομέρειες και μικροζητήματα τα οποία ο Κύριος δεν σας ενέπνευσε να εισαγάγετε. Δεν ήταν ουσιώδη. Αλλά αυτό είχε μεγάλη σημασία για την υπόθεση της αλήθειας. Και οι συλλογισμοί του νου σας, αν μπορούσατε να παρασυρθείτε σε λεπτομέρειες ή μικροζητήματα, είναι έργο επιπόνησης του Σατανά. Νομίζετε ότι, διορθώνοντας μικρά πράγματα στα βιβλία που έχουν γραφεί, θα επιτελούσατε μεγάλο έργο. Αλλά μου έχει ανατεθεί να πω: Η σιωπή είναι ευγλωττία.»

«Οφείλω να είπω: Σταματήσατε την αναζήτησιν ελαττωμάτων. Εάν ο σκοπός αυτός του διαβόλου ηδύνατο μόνον να πραγματοποιηθή, τότε σας φαίνεται ότι το έργον σας θα εθεωρείτο ως θαυμασιώτατον εις σύλληψιν. Ήτο το σχέδιον του εχθρού να συγκεντρώση όλα τα υποτιθεμένως επιλήψιμα χαρακτηριστικά εκεί όπου δεν συνεφώνει πάσα τάξις διανοιών.»

«Και τι τότε; Θα ελάμβανε χώραν αυτό ακριβώς το έργο που ευαρεστεί τον διάβολον. Θα εδίδετο εις τους εκτός μία παράστασις, όχι της πίστεώς μας, αλλά ακριβώς εκείνο που θα τους εξυπηρετούσε, η οποία θα ανέπτυσσε γνωρίσματα χαρακτήρος που θα προκαλούσαν μεγάλη σύγχυσιν και θα κατελάμβαναν τας χρυσάς στιγμάς που θα έπρεπε να χρησιμοποιούνται με ζήλον διά να τεθή το μέγα μήνυμα ενώπιον του λαού. Οι παρουσιάσεις επί οποιουδήποτε θέματος επεξεργασθήκαμε δεν θα ηδύναντο όλαι να εναρμονισθούν, και το αποτέλεσμα θα ήτο να συγχυθούν αι διάνοιαι πιστών και απίστων. Αυτό ακριβώς είναι εκείνο που είχε σχεδιάσει ο Σατανάς να συμβή—οτιδήποτε θα ηδύνατο να μεγεθυνθή ως διαφωνία.»

«Διαβάστε τον Ιεζεκιήλ, κεφάλαιο 28. Τώρα, εδώ υπάρχει ένα μεγάλο έργο, όπου μπορούν να δράσουν παράξενα πνεύματα. Αλλά ο Κύριος έχει ένα έργο να επιτελεσθεί για να σώσει ψυχές που χάνονται· και τις θέσεις τις οποίες ο Σατανάς, μεταμφιεσμένος, θα μπορούσε να καταλάβει, φέρνοντας σύγχυση στις τάξεις μας, θα τις καταλάβει με τελειότητα, και όλες εκείνες οι μικρές διαφορές θα γίνουν διευρυμένες, εξέχουσες.»

«Και μου εδείχθη εξαρχής ότι ο Κύριος δεν είχε αναθέσει ούτε στους Πρεσβυτέρους Daniells ούτε στον Prescott το βάρος αυτού του έργου. Πρέπει να εισαχθούν τα τεχνάσματα του Σατανά; Πρέπει αυτό το «Καθημερινόν» να γίνει τόσο μεγάλο ζήτημα, ώστε να εισαχθεί για να συγχύσει τους νοές και να εμποδίσει την πρόοδο του έργου κατά αυτή τη σπουδαία χρονική περίοδο; Δεν πρέπει, οτιδήποτε κι αν είναι. Το ζήτημα αυτό δεν πρέπει να εισαχθεί, διότι το πνεύμα που θα εισαγόταν θα ήταν απαγορευτικό, και ο Εωσφόρος παρακολουθεί κάθε κίνηση. Σατανικοί παράγοντες θα άρχιζαν το έργο του και θα εισαγόταν σύγχυση στις τάξεις μας. Δεν έχετε καμία κλήση να αναζητείτε τη διαφορά γνώμης, η οποία δεν είναι δοκιμαστικό ζήτημα· αλλά η σιωπή σας είναι ευγλωττία. Έχω όλο το ζήτημα καθαρά ενώπιόν μου. Εάν ο διάβολος μπορούσε να εμπλέξει οποιονδήποτε από τον ίδιο τον λαό μας σε αυτά τα θέματα, όπως έχει προτεθεί να πράξει, η υπόθεση του Σατανά θα θριάμβευε. Τώρα το έργο πρέπει να αναληφθεί χωρίς καθυστέρηση και να μη διατυπωθεί καμία [διαφορά] γνώμης.»

«Ο Σατανάς θα ενέπνεε εκείνους τους άνδρες που εξήλθαν από ανάμεσά μας να ενωθούν με πονηρούς αγγέλους και να παρεμποδίσουν το έργο μας με ασήμαντα ζητήματα· και τι αγαλλίαση [θα υπήρχε] στο στρατόπεδο του εχθρού. Συνταχθείτε στενά, συνταχθείτε στενά. Κάθε διαφορά ας ταφεί. Το έργο μας τώρα είναι να αφιερώσουμε όλη τη σωματική μας δύναμη και όλη τη νευρική δύναμη του εγκεφάλου μας, ώστε να παραμερίσουμε αυτές τις διαφορές και να εναρμονισθούν όλοι. Αν επιτρεπόταν στον Σατανά, με τη μεγάλη ακαθαγίαστη σοφία του, να αποκτήσει το ελάχιστο έρεισμα, [θα εχαιρόταν].»

«Τώρα, όταν είδα πώς εργαζόσασταν, ο νους μου συνέλαβε ολόκληρη την κατάσταση και τα αποτελέσματα, εάν προχωρούσατε και δίνετε στα πρόσωπα που μας έχουν εγκαταλείψει την ελάχιστη ευκαιρία να επιφέρουν σύγχυση στις τάξεις μας. Η έλλειψη σοφίας σας θα ήταν ακριβώς εκείνο που θα ήθελε ο Σατανάς. Η δυνατή σας διακήρυξη δεν ήταν υπό την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Μου δόθηκε εντολή να σας πω ότι η ανεύρεση σφαλμάτων από μέρους σας στα συγγράμματα ανδρών που έχουν οδηγηθεί από τον Θεό δεν είναι εμπνευσμένη από τον Θεό. Και αν αυτή είναι η σοφία που ο Πρεσβύτερος Daniells θα έδινε στον λαό, με κανέναν τρόπο μη του δώσετε επίσημη θέση, διότι δεν δύναται να συλλογισθεί από το αίτιο στο αποτέλεσμα. Η σιωπή σας επάνω σε αυτό το θέμα είναι η σοφία σας. Τώρα, κάθε τι όπως

η ανεύρεση σφαλμάτων στις εκδόσεις ανδρών που δεν είναι εν ζωή δεν είναι το έργο που ο Θεός έχει δώσει σε οποιονδήποτε από εσάς να κάνει. Διότι εάν αυτοί οι άνδρες —οι Πρεσβύτεροι Daniells και Prescott— είχαν ακολουθήσει τις οδηγίες που δόθηκαν κατά το έργο στις πόλεις, θα υπήρχαν πολλοί, πάρα πολλοί, πεπεισμένοι για την αλήθεια και μεταστραφέντες, ικανοί άνδρες που [τώρα] βρίσκονται σε θέσεις όπου ποτέ δεν θα φθάσουν σε αυτούς.»

«Όλος ο κόσμος πρέπει να θεωρείται ως μία μεγάλη οικογένεια. Και όταν έχετε μία τέτοια πηγή γνώσεως από την οποία να αντλείτε, γιατί αφήσατε τον κόσμο να χάνεται επί χρόνια, ενώ οι μαρτυρίες που δόθηκαν από τον Κύριό μας Ιησού Χριστό υπάρχουν; Η αληθινή θρησκεία μάς διδάσκει να θεωρούμε κάθε άνδρα και κάθε γυναίκα ως πρόσωπο στο οποίο μπορούμε να πράξουμε το καλό.

«Αυτό έχει δημοσιευθεί επί πολλά έτη: “A Balanced Mind,” μαρτυρία προς τον Πρεσβύτερο Andrews. Ο νους δύναται να καλλιεργηθεί ώστε να καταστεί δύναμη, για να γνωρίζει πότε να ομιλεί και ποια βάρη να αναλαμβάνει και να βαστάζει, διότι ο Χριστός είναι ο διδάσκαλός σας. Και εφοβήθη πολύ για σας [όταν σας είδα] να υψώνετε τη σοφία σας και να ακολουθείτε πορεία που θα έφερνε διαφορές γνώμων. Ο Κύριος καλεί για σοφούς άνδρες, οι οποίοι μπορούν να τηρούν σιγήν όταν τούτο [είναι] σοφία γι’ αυτούς να πράττουν έτσι. Εάν θέλατε να είστε ολοκληρωμένος άνθρωπος, έχετε ανάγκη αγιασμού διά του Ιησού Χριστού. Τώρα έχει μόλις αρχίσει ένα έργο, και ας φανεί σοφία σε κάθε λειτουργό, σε κάθε πρόεδρο συνεδρίου. Αλλά εδώ υπήρχε για σας ένα έργο να αναλάβετε πριν από χρόνια, όπου ήσασταν αναγκάσιος να υψώσετε τη φωνή σας ακριβώς γι’ αυτό το έργο. Ο Χριστός έδωσε σε όλον τον λαό Του ειδικές οδηγίες για το τι πρέπει να πράξουν και τα πράγματα που δεν πρέπει να πράξουν. Και μας απομένει ολίγος καιρός για να εργασθούμε τη δικαιοσύνη του Κυρίου. Μπορείτε να κατανοήσετε την οδό του Κυρίου. Είδα τον σκοπό σας να διευθύνετε τα πράγματα σύμφωνα με τις δικές σας επινοήσεις, αφού τοποθετηθήκατε ως πρόεδρος. Είχατε σκεφθεί ότι θα κάνατε θαυμαστά πράγματα, τα οποία θα ήσαν έργο που ο Θεός δεν είχε θέσει στα χέρια σας να πράξετε. Τώρα, το έργο σας δεν είναι να καταπιέξετε, αλλά να αποδεσμεύετε κάθε αναγκαία μέριμνα κατά το δυνατόν, εάν ο Κύριος σας έχει δεχθεί να υπηρετείτε. Αλλά πολύ ενωρίς δώσατε αποδείξεις ότι σοφία και αγιασμένη κρίση δεν έχουν εκδηλωθεί από εσάς. Διακηρύξατε έντονα ζητήματα που δεν θα γίνονταν δεκτά, εκτός εάν ο Κύριος έδιδε φως.»

«Μου έχει δοθεί η οδηγία ότι δεν έπρεπε να είχαν γίνει τέτοιες βιαστικές ενέργειες, όπως το να επιλεγείτε εσείς ως πρόεδρος της συνδιάσκεψης έστω και για έναν ακόμη χρόνο. Αλλά ο Κύριος απαγορεύει κάθε παρόμοια βιαστική ενέργεια από τούδε και στο εξής, έως ότου το ζήτημα τεθεί ενώπιον του Κυρίου με προσευχή· και καθώς σας έχει έλθει το μήνυμα ότι το έργο του Κυρίου που αναπαύεται επί του προέδρου αποτελεί υψίστης σοβαρότητας ευθύνη, δεν είχατε κανένα ηθικό δικαίωμα να εκραγείτε όπως εκραγήκατε επί του θέματος του “Daily” και να υποθέσετε ότι η επιρροή σας θα έκρινε το ζήτημα. Υπήρχε ο Πρεσβύτερος Haskell, ο οποίος έχει φέρει τις βαριές ευθύνες, και υπάρχει ο Πρεσβύτερος Irwin και αρκετοί άνδρες τους οποίους θα μπορούσα να μνημονεύσω, οι οποίοι φέρουν τις βαριές ευθύνες.»

«Πού ήταν ο σεβασμός σας προς τους πρεσβυτέρους; Ποια εξουσία μπορούσατε να ασκήσετε χωρίς να λάβετε μαζί σας όλους τους υπευθύνους άνδρες για να εξετάσουν το ζήτημα; Αλλά

ας ερευνήσουμε τώρα το θέμα. Πρέπει τώρα να επανεξετάσουμε αν είναι κρίση του Κυρίου, εν όψει του έργου που έχει παραμεληθεί, να επιδείξετε τον ζήλο σας ώστε να συνεχισθεί το έργο ακόμη ένα έτος. Εάν συνεχίσετε το έργο ακόμη ένα έτος με τη βοήθεια εκείνων που θα ενωθούν μαζί σας, πρέπει να συντελεσθεί μεταβολή σε εσάς και στον Πρεσβύτερο Prescott. Και ταπεινώστε τις ίδιες σας τις καρδιές ενώπιον του Θεού. Ο Κύριος θα πρέπει να δει σε εσάς την εκδήλωση μιας διαφορετικής εμπειρίας, διότι αν ποτέ άνδρες χρειάζονταν να επαναστραφούν κατά τον παρόντα [καιρό], αυτοί [είναι] ο Πρεσβύτερος Daniells και ο Πρεσβύτερος Prescott.»

«Πρέπει να εκλεγούν επτά άνδρες που να είναι άνδρες σοφίας και να παρέχουν, μέσω της ενέργειας της χάριτος του Θεού, αποδείξεις επαναστροφής. Διότι όταν κάποιοι άνθρωποι είναι τόσο τυφλωμένοι ώστε να μην μπορούν να συλλογίζονται από το αίτιο στο αποτέλεσμα, ώστε να αγνοούν τους άνδρες που έχουν φέρει τις ευθύνες του έργου και αυτούς τους προέδρους των συνεδρίων, ώστε άνδρες που φέρουν το έργο επί περισσότερο από δύο έτη να παραθεωρούνται, και να επέρχεται μια τόσο παρορμητική συνέπεια ώστε οι άνθρωποι να παραμελούν αυτό το ίδιο έργο που επί χρόνια είχε τεθεί ενώπιόν τους —το έργο στις πόλεις— και να μη δίδεται καμία, ή ελάχιστη μόνο, προσοχή στους πρεσβυτέρους για συμβουλή, αλλά να διακηρύττουν εκείνα που οι ίδιοι επιλέγουν να δώσουν στον λαό, αυτό φέρει από μόνο του τη μαρτυρία περί της ανασφάλειας αυτών των ανθρώπων να τους εμπιστευθούν ένα τόσο μεγάλο και θαυμαστό έργο.»

«Ο Χριστός δεν είναι νεκρός. Ποτέ δεν θα επιτρέψει το έργο Του να διεξάγεται με αυτόν τον παράδοξο τρόπο. Αφήστε τα βιβλία ήσυχα. Εάν κάποια αλλαγή είναι ουσιώδης, ο Θεός θα φροντίσει να υπάρχει στην αλλαγή αυτή αρμονία συνεπής· όταν όμως ένα μήνυμα έχει εμπιστευθεί σε ανθρώπους με τις μεγάλες ευθύνες που αυτό συνεπάγεται, [ο Θεός] απαιτεί πιστότητα, η οποία ενεργείται διά της αγάπης και καθαρίζει την ψυχή. Οι πρεσβύτεροι Daniells και Prescott έχουν και οι δύο ανάγκη επαναστροφής. Ένα παράδοξο έργο έχει εισέλθει, και δεν είναι σε αρμονία με το έργο που ο Χριστός ήλθε στον κόσμο μας να επιτελέσει· και όλοι όσοι είναι αληθινά μεταστραμμένοι θα πράττουν τα έργα του Χριστού.»

«Όλοι μας εργαζόμεθα τὸ ἔργον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ δοξάσῃ τὸν Πατέρα. Ἔχομεν φθάσει εἰς τὴν κρίσιν—ἢ νὰ συμμορφωθοῦμεν πρὸς τὸν χαρακτήρα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀκριβῶς εἰς αὐτὸν τὸν προπαρασκευαστικὸν καιρὸν, ἢ νὰ μὴν ἐπιχειρήσωμεν [τοῦτο]. Πρεσβύτερε Daniells, [δὲν εἴσθε] νὰ αἰσθάνεσθε ἐλεύθερος νὰ ἀφήνετε τὴν φωνὴν σας νὰ ἀκούεται ἐν ὑψηλοῖς, καθὼς ἐπράξατε ὑπὸ παρομοίας περιστάσεις. Καὶ ἐννοήσατε τοῦτο, ὁ πρόεδρος μᾶς διασκέψεως δὲν εἶναι ἄρχων. Ἐργάζεται ἐν συνδέσμῳ μετὰ τῶν σοφῶν ἀνδρῶν, οἵτινες κατέχουν τὴν θέσιν ὡς πρόεδροι, τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἔχει ἀποδεχθῆ. Δὲν ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ παρεμβαίῃ εἰς τὰ κείμενα τῶν ἐντύπων βιβλίων, τὰ προερχόμενα ἀπὸ γραφίδας τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἔχει ἀποδεχθῆ. Δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἐξουσιάζουν, ἐὰν δὲν ἐπιδείξουν ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ἄρχουσαν, δεσποτικὴν δύναμιν. Ἡ κρίσις ἦλθεν, διότι ὁ Θεὸς θὰ ἀτιμασθῆ.»

«Πῶς βλέπει ο Κύριος τις ακαλλιέργητες πόλεις; Ο Χριστός είναι στον ουρανό. Τώρα η αναγνώρισή Του πρέπει να είναι: “Δεν υπάρχει βασιλική εξουσία. Και τώρα είναι η κρίση του κόσμου τούτου. Τώρα εγώ είμαι η Δύναμη να σώζω ή να καταστρέφω. Τώρα είναι ο καιρός κατά τον οποίο το πεπρωμένο όλων βρίσκεται στα χέρια Μου. Έδωσα τη ζωή Μου για να

σώσω τον κόσμο. Και “εγώ, εάν υψωθώ”, η σωτήρια χάρη που θα μεταδώσω θα αποδείξει ότι όλοι όσοι θα μορφωθούν κατά τη θεία ομοιότητα και θα είναι ένα με Εμένα θα εργάζονται όπως εργάζομαι Εγώ, με τη δύναμή Μου της λυτρωτικής χάριτος.” Όποιος θέλει, ας προσκολληθεί μαζί με τους αδελφούς του για να εκτελέσει το έργο που τους έχει δοθεί να πράξουν, όταν βρίσκονται σε θέσεις ευθύνης υπό τη συμβουλή που δίνει ο Κύριος, και ας επιδιώκει με τη μεγαλύτερη earnestness να εργάζεται σε πλήρη αρμονία με Εκείνον ο οποίος τόσο αγάπησε τον κόσμο, ώστε έδωσε τη ζωή Του ως πλήρη θυσία για τη σωτηρία του κόσμου. Μιλώ προς τους λειτουργούς μας, ώστε, καθώς εισέρχονται στο έργο στις πόλεις μας, να συνοδεύει τη διακονία του Λόγου μια ήρεμη ιερότητα. Δεν μπορούμε να κάνουμε την πρέπουσα εντύπωση στη διάνοια του λαού, εάν εμείς...»

«Αντιγράφο από το Ημερολόγιό μου. Η αλήθεια καθώς είναι εν τω Ιησού—να την λαλείτε, να προσεύχεστε γι’ αυτήν, να πιστεύετε κάθε λέξη της μέσα στην απλότητά της. Τι θα κερδίζατε, εάν σφάλματα φέρονταν ενώπιον των ανδρών που έχουν αποστατήσει από την πίστη και έχουν δώσει προσοχή σε πνεύματα πλάνα, άνδρες οι οποίοι όχι προ πολλού ήσαν μαζί μας στην πίστη; Θα σταθείτε στο πλευρό του διαβόλου; Στρέψτε την προσοχή σας στους αγρούς που δεν έχουν ακόμη εργασθεί. Ένα παγκόσμιο έργο βρίσκεται ενώπιόν μας. Μου δόθηκαν παραστάσεις σχετικά με τον John Kellogg.»

«Ένα πολύ ελκυστικό πρόσωπο αντιπροσώπευε τις ιδέες των απατηλά πειστικών επιχειρημάτων που παρουσίαζε, αισθήματα διαφορετικά από τη γνήσια αλήθεια της Αγίας Γραφής. Και εκείνοι που πεινούσαν και διψούσαν για κάτι νέο προωθούσαν ιδέες [τόσο απατηλά πειστικές], ώστε ο Πρεσβύτερος Πρέσκοτ διέτρεχε πολύ μεγάλο κίνδυνο. Ο Πρεσβύτερος Ντάνιελς διέτρεχε πολύ μεγάλο κίνδυνο να περιπλακεί σε μια πλάνη, ότι, αν αυτά τα αισθήματα μπορούσαν να διακηρυχθούν παντού, αυτό θα ήταν ως ένας νέος κόσμος.»

«Ναι, θα το έκαναν· αλλά ενώ ο νους τους ήταν έτσι απορροφημένος, μου εδείχθη ότι ο αδελφός Daniells και ο αδελφός Prescott ύφαιναν μέσα στην πείρα τους αισθήματα πνευματικής[ιστικής] όψεως και έσυραν τον λαό μας προς ωραία αισθήματα που θα απατούσαν, ει δυνατόν, και αυτούς τους ίδιους τους εκλεκτούς. Οφείλω να χαράξω με την πένα μου [το γεγονός] ότι αυτοί οι αδελφοί θα έβλεπαν ελαττώματα στις απατηλές τους ιδέες, τα οποία θα έθεταν την αλήθεια σε αβεβαιότητα· και [όμως] αυτοί [θα] προβάλλονταν ως [να είχαν] μεγάλη πνευματική διάκριση. Τώρα πρέπει να τους πω [ότι] όταν μου εδείχθη αυτό το ζήτημα, όταν ο πρεσβύτερος Daniells ύψωνε τη φωνή του σαν σάλπιγγα υπερασπιζόμενος τις ιδέες του περί του “Daily”, παρουσιάστηκαν τα μεταγενέστερα αποτελέσματα. Ο λαός μας γινόταν συγκεχυμένος. Είδα το αποτέλεσμα, και τότε μου δόθηκαν προειδοποιήσεις ότι, εάν ο πρεσβύτερος Daniells, χωρίς σεβασμό προς την έκβαση, επρόκειτο έτσι να εντυπωσιάζεται και να αφήνει τον εαυτό του να πιστεύει ότι βρισκόταν υπό την έμπνευση του Θεού, σκεπτικισμός θα εσπείρετο παντού ανάμεσα στις τάξεις μας, και θα βρισκόμασταν εκεί όπου ο Σατανάς θα μετέφερε τα μηνύματά του. Παγιωμένη απιστία και σκεπτικισμός θα εσπείροντο στους ανθρώπινους νους, και παράξενες σοδειές κακού θα έπαιρναν τη θέση της αλήθειας.»

Manuscript Releases, τόμος 20, 17–22.

Η ιστορία της δεύτερης γενεάς προσδιορίζει μια κλιμάκωση της ανταρσίας. Ο πνευματισμός που παριστάνεται από τα θαλάμια των εικόνων του Ιεζεκιήλ καταδεικνύει ότι «ο αδελφός Ντάνιελς και

ο αδελφός Πρέσκοτ ύφαιναν μέσα στην εμπειρία τους αισθήματα πνευματιστικής εμφανίσεως και οδηγούσαν τον λαό μας σε ωραία αισθήματα που θα εξαπατούσαν, αν ήταν δυνατόν, και αυτούς ακόμη τους εκλεκτούς». Ο πνευματισμός που συνδέεται με την εσφαλμένη άποψη περί «του καθημερινού» αποτελεί το σύμβολο εκείνου που, αν ήταν δυνατόν, θα εξαπατούσε και αυτούς ακόμη τους εκλεκτούς. Εκείνη συνδέει τον πνευματισμό του πανθεισμού, ο οποίος προωθούνταν από τον Κέλλογκ, με την ώθηση των Πρέσκοτ και Ντάνιελς να ορίσουν «το καθημερινό» ως τη διακονία του Χριστού στο αγιαστήριο.

Τους πληροφορεί να αφήσουν τα βιβλία ήσυχα, με το οποίο απευθυνόταν στην προσπάθεια των Prescott και Daniells να ξαναγράψουν το βιβλίο του Uriah Smith, Daniel and the Revelation, προκειμένου να αφαιρέσουν τη διδασκαλία του που προσδιόριζε «το καθημερινό», ακριβώς όπως το είχε προσδιορίσει ο Miller. Οι ιστορικοί αναθεωρητές της Λαοδικείας, τους οποίους ο Ησαΐας προσδιορίζει ως «τους μορφωμένους», έχουν επιτελέσει ένα θαυμαστό έργο επάνω στους αμόρφωτους του Αντβεντισμού, διότι έχουν παραποιήσει τη μαρτυρία της ιστορίας ώστε να οδηγήσουν εκείνους που έχουν κνηθόμενη ακοή και επιπόλαιες συνήθειες μελέτης να νομίζουν ότι το θέμα του «καθημερινού» είναι ασήμαντο και ότι ο Miller έσφαλλε επ' αυτού του ζητήματος. Αυτό το έργο της αναθεώρησης αποτελεί μέρος των απορριμμάτων που ο Miller είδε ότι επρόκειτο να σαρωθούν από τον άνθρωπο με τη βούρτσα της σκόνης, κατά τον καιρό που η εκδήλωση της δύναμης του Θεού στην Κραυγή του Μεσονυκτίου επαναλαμβάνεται.

Θα συνεχίσουμε την εξέταση της δεύτερης γενεάς του Λαοδικειανού Αντβεντισμού στο επόμενο άρθρο.

Το μήνυμα «Προχώρατε» πρέπει ακόμη να ακούγεται και να γίνεται σεβαστό. Οι ποικίλες περιστάσεις που εκτυλίσσονται στον κόσμο μας απαιτούν έργο το οποίο θα ανταποκρίνεται σε αυτές τις ιδιαίτσες εξελίξεις. Ο Κύριος έχει ανάγκη από άνδρες πνευματικώς οξυδερκείς και διορατικούς, άνδρες που κινούνται από το Άγιο Πνεύμα, οι οποίοι ασφαλώς λαμβάνουν μάννα νωπό από τον ουρανό. Επάνω στη διάνοια τέτοιων ανθρώπων ο λόγος του Θεού αστράπτει φως, αποκαλύπτοντάς τους περισσότερο από ποτέ άλλοτε την ασφαλή οδό. Το Άγιο Πνεύμα εργάζεται επάνω στον νου και στην καρδιά. Έχει έλθει ο καιρός κατά τον οποίο, μέσω των αγγελιοφόρων του Θεού, ο κύλινδρος εκτυλίσσεται ενώπιον του κόσμου. Οι διδάσκαλοι στα σχολεία μας δεν πρέπει ποτέ να περιορίζονται με το να τους λέγεται ότι οφείλουν να διδάσκουν μόνο όσα έχουν διδαχθεί έως τώρα. Μακριά τέτοιοι περιορισμοί. Υπάρχει Θεός για να δώσει το μήνυμα που ο λαός Του πρέπει να λαλήσει. Κανένας λειτουργός ας μη θεωρεί ότι είναι δεσμευμένος ή ότι πρέπει να μετριέται με το μέτρο των ανθρώπων. Το ευαγγέλιο πρέπει να εκπληρωθεί σύμφωνα με τα μηνύματα που αποστέλλει ο Θεός. Εκείνο που ο Θεός δίνει στους δούλους Του να λαλήσουν σήμερα ίσως να μην ήταν παρούσα αλήθεια πριν από είκοσι χρόνια, αλλά είναι το μήνυμα του Θεού για τον παρόντα καιρό.» The 1888 Materials, 133.